

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Limbic® Types” – zgłoszenie nr 12 316 469

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23.06.2015 w sprawie R 1974/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 12 316 469 „Limbic® Types”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 63, art. 75 zdanie pierwsze i art. 76 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – Gruppe Nymphenburg Consult/OHIM (Limbic® Sales)

(Sprawa T-517/15)

(2015/C 354/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gruppe Nymphenburg Consult AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Limbic® Sales” – zgłoszenie nr 12 316 493

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23.06.2015 w sprawie R 1972/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 12 316 493 „Limbic® Sales”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 63, art. 75 zdanie pierwsze i art. 76 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2015 r. – Francja/Komisja**(Sprawa T-518/15)**

(2015/C 354/61)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. De Bergues, D. Colas, R. Coesme i A. Daly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 4076 final z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części, w jakiej wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej wydatki poniesione przez Republikę Francuską w ramach pomocy w postaci rekompensat za niekorzystne warunki naturalne i w ramach dopłat na działania rolnośrodowiskowe na użytkach zielonych, dotyczących osi 2 programu rozwoju francuskich obszarów wiejskich w latach budżetowych 2011, 2012 i 2013 w stosunku do wypłat pomocy objętej wnioskami złożonymi w latach gospodarczych 2011, 2012 i 2013;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w jakiej włącza do podstawy korekty ryczałtowej wydatki na hodowlę owiec i kóz, które nie były przedmiotem wniosku o pomoc na rzecz hodowli zwierząt;
- w dalszej kolejności, stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w jakiej stosuje ona korektę ryczałtową zwiększoną o 10 % ze względu na fakt, iż zarzucane władzom francuskim braki w zakresie liczenia zwierząt miały charakter powtarzający się;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 4 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 65/2011⁽¹⁾ oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006⁽²⁾, ponieważ Komisja uznała, że skarżąca uchybiła swoim zobowiązaniom w zakresie kontroli gęstości obsady, gdyż nie przystąpiła do liczenia zwierząt podczas kontroli na miejscu oraz z tego względu, iż zwierzęta nie były „przedmiotem wiarygodnych wycień” w trakcie kontroli na miejscu.
2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, dotyczy faktu, że w zaskarżonej decyzji Komisja, niezgodnie z prawem włączyła do podstawy korekty ryczałtowej wydatki poniesione na hodowlę owiec i kóz, które nie były przedmiotem wniosku o pomoc na rzecz hodowli zwierząt.